

(1)

(N° 13.)

## SÉNAT DE BELGIQUE

RÉUNION DU 26 DÉCEMBRE 1944.

**Rapport de la Commission de la Justice chargée d'examiner les demandes de levée de l'immunité parlementaire de MM. Lysens, Deumens, Debeuckelaere et Bologne.**

## BELGISCHE SENAAAT

COMMISSIEVERGADERING VAN 26 DECEMBER 1944.

**Verslag van de Commissie van Justitie, belast met het onderzoek der vragen tot schorsing van de parlementaire onschendbaarheid van de hh. Lysens, Deumens, Debeuckelaere en Bologne.**

Présents : MM. DISIÈRE, président; GUINOTTE, PHOLIEN et VAN ROOSBROECK.  
Excusé : M. ROLIN, rapporteur.

MESDAMES, MESSIEURS,

Votre Commission de la Justice a délibéré dans sa séance du 20 décembre, sur la suite à donner aux demandes de mainlevée de l'immunité parlementaire de MM. Lysens, Deumens, Debeuckelaere et Bologne. C'est à l'unanimité des voix qu'elle a adopté les conclusions du présent rapport.

\* \* \*

Ces diverses demandes, qui furent transmises à la Commission par M. le Président du Sénat, avaient toutes été adressées à celui-ci par M. l'Auditeur général, celles relatives à MM. Lysens et Deumens, par lettre du 27 novembre 1944, celle relative à M. Debeuckelaere par lettre du 25 novembre, celle relative à M. Bologne par lettre du 12 décembre 1944.

La demande relative à M. Lysens relève que celui-ci a, pendant l'occupation, été membre du V. N. V.; nommé par M. Romsée aux fonctions de bourgmestre de la ville de Tongres, et plus tard de gouverneur du Limbourg; qu'il a sciemment servi les des-

MEVROUWEN, MIJNE HEEREN,

Uw Commissie van Justitie heeft in haar vergadering van 20 December beraadslaagd over het gevolg te geven aan de vragen tot schorsing van de parlementaire onschendbaarheid van de hh. Lysens, Deumens, Debeuckelaere en Bologne. De conclusiën van onderhavig verslag werden met eenparigheid van stemmen aangenomen.

\* \* \*

Deze onderscheiden vragen, aan de Commissie overgemaakt door den heer Voorzitter van den Senaat, waren hem gezonden geworden door den h. Auditeur-Generaal, en wel die betreffende de hh. Lysens en Deumens, bij brieven van 27 November 1944, die betreffende den h. Debeuckelaere, bij brieven van 25 November, die betreffende den h. Bologne, bij brieven van 12 December 1944.

De vraag betreffende den h. Lysens vermeldt dat deze, tijdens de bezetting, lid was van het V. N. V.; door den h. Romsée benoemd werd tot de functie van burgemeester der stad Tongeren en later tot gouverneur van Limburg; dat hij wetens de doeleinden

seins de l'ennemi, favorisé l'enrôlement de jeunes gens dans les formations ennemies, militaires et paramilitaires, fait de la propagande contre la Résistance et, sous couvert de répression du terrorisme, pris, comme gouverneur, diverses mesures pour enrayer la lutte contre l'ennemi. Ces faits sont en grande partie de notoriété publique; ils reçoivent du reste un surcroît de confirmation dans l'attitude même adoptée par Lysens au moment de la libération, lorsqu'il accompagna l'ennemi dans sa retraite.

Les charges qu'indique M l'Auditeur général justifient la levée de l'immunité parlementaire en ce qui concerne M. Lysens et l'autorisation des poursuites sur pied des articles 115, 118bis et 121bis du Code pénal, complétés par l'arrêté-loi du 17 mars 1942.

\* \* \*

M. Deumens a, lui aussi, sous l'occupation, été membre du V.N.V.M. l'Auditeur général nous le désigne, dans sa requête, comme chef régional et propagandiste. Il fut nommé par M. Romsée bourgmestre de la ville de Hasselt. Suivant une première information, il se serait rendu coupable d'actes de propagande contre la Résistance, et aurait favorisé l'enrôlement de jeunes gens dans les formations militaires et paramilitaires allemandes.

Ces faits justifient à toute évidence, la demande de mainlevée de l'immunité de M. Deumens — du reste fugitif — en vue de permettre l'ouverture, contre lui, de poursuites pour infraction aux articles 115 et 118bis du Code pénal, modifiés par l'arrêté-loi du 17 mars 1942, ou pour toutes autres infractions contre la sûreté

van den vijand heeft gediend; de inlijving van jongelieden in de vijandelijke, militaire en paramilitaire formaties heeft begunstigd; propaganda tegen den Weerstand heeft gevoerd en, onder voorwendsel van betugeling van het terrorisme, als gouverneur, verschillende maatregelen heeft getroffen om den strijd tegen den vijand te stuiten. Deze feiten zijn grotendeels openbaar bekend; zij worden bovendien nog bevestigd door de houding zelf welke Lysens aannam op het oogenblik der bevrijding, wanneer hij den vijand in zijn terugtocht vergezelde.

De beschuldigingen opgegeven door den h. Auditeur-Generaal wettigen de schorsing der parlementaire onschendbaarheid voor hetgeen den h. Lysens betreft en de machtiging tot vervolging op voet van de artikelen 115, 118bis en 121bis van het Strafwetboek, aangevuld door de besluitwet van 17 Maart 1942.

\* \* \*

De h. Deumens zijnerzijds was onder den oorlog ook lid van het V. N. V. De h. Auditeur-Generaal duidt hem ons in zijn verslag aan als gewestelijk leider en propagandist. Hij werd door den h. Romsée tot burgemeester der stad Hasselt benoemd. Volgens een eerste inlichting, zou hij zich schuldig hebben gemaakt aan daden van propaganda tegen den Weerstand, en zou hij de inlijving van jongelieden in de Deutsche militaire en paramilitaire formaties begunstigd hebben.

Deze feiten billijken klaarblijkelijk de vraag tot schorsing der onschendbaarheid van den h. Deumens — trouwens voortvluchtig, — ten einde tegen hem de instelling mogelijk te maken van vervolging wegens overtreding der artikelen 115 en 118bis van het Strafwetboek, gewijzigd bij de besluitwet van 17 Maart 1942, of wegens eenigerlei

extérieure de l'Etat que l'instruction ferait apparaître.

\* \* \*

M. Debeuckelaere est présenté par M. l'Auditeur général comme ayant été membre du V.N.V. M. Debeuckelaere précise toutefois qu'ayant participé à la réunion des parlementaires belges de Limoges, il fut, à son retour, exclu, non seulement du parti, mais du Comité du pèlerinage de l'Yser, et même de la rédaction de *Nieuw Vlaanderen*. Ces déclarations sont confirmées par des membres de la Commission.

Néanmoins, M. l'Auditeur général relève que, suivant des déclarations qui lui sont parvenues, M. Debeuckelaere se serait rendu coupable de certains actes tombant sous le coup des articles 115 et 118bis du Code pénal.

Nous les indiquons ci-dessous, avec mention des réponses faites par M. Debeuckelaere à ces diverses imputations, au cours de la séance de la Commission, devant laquelle il tint à comparaître :

M. Debeuckelaere aurait en septembre 1940, déclaré dans un lieu public qu'au début de 1940, donc avant l'agression allemande, des troupes alliées avaient franchi la frontière belge, — propos de nature à innocenter l'Allemagne, donc à servir sa politique.

M. Debeuckelaere répond qu'il n'a participé à aucune réunion politique et que l'imputation visée ne peut donc se rapporter qu'à des propos tenus dans un café — propos qu'il lui est impossible, après plus de quatre ans, de reproduire avec précision. Il se souvient pourtant que vers cette époque (septembre 1940), la presse censurée fit état de la prétendue découverte par

ander misdrijf tegen de buitenlandsche veiligheid van den Staat, dat het onderzoek zou doen uitschijnen.

\* \* \*

De h. Debeuckelaere wordt door den h. Auditeur-Generaal voorgesteld als lid te zijn geweest van het V. N. V. De h. Debeuckelaere merkt echter aan dat hij wegens zijn deelneming aan de vergaderingen der Belgische parlementsleden te Limoges, bij zijn terugkeer, niet alleen uitgesloten werd van de partij, doch ook van het bedevaartcomité van den IJzer en zelfs van de redactie van *Nieuw Vlaanderen*. Deze verklaringen worden door leden van de Commissie bevestigd.

De h. Auditeur-Generaal stipt niettemin aan dat, volgens verklaringen die hem zijn toegekomen, de h. Debeuckelaere zich zou schuldig gemaakt hebben aan sommige daden die vallen onder de artikelen 115 en 118bis van het Strafwetboek.

Wij duiden ze hieronder aan, met vermelding van de antwoorden door den h. Debeuckelaere op deze onderscheiden aantijgingen, tijdens de vergadering der Commissie voor dewelke hij er aan hechtte te verschijnen.

De h. Debeuckelaere zou in September 1940 in een openbare plaats hebben verklaard dat in het begin van 1940, dus vóór den Duitschen inval, geallieerde troepen de Belgische grens hadden overschreden — welke uitlatingen van aard waren Duitschland te verontschuldigen en dus zijn politiek te dienen.

De h. Debeuckelaere antwoordt dat hij aan geen enkele politieke vergadering heeft deelgenomen en dat bedoelde aantijging dus alleen kan betrekking hebben op uitlatingen in een koffiehuis — welke uitlatingen hij, na meer dan vier jaar, onmogelijk nauwkeurig kan weergeven. Hij herinnert zich evenwel dat rond dien tijd (September 1940) de gecensureerde pers

les Allemands, de documents établissant la violation du territoire belge par des armées alliées avant l'agression allemande. Personnellement il déclara à l'époque, à son entourage, qu'il fallait se garder de tout jugement hâtif, évoquant à ce sujet le faux de la dépêche d'Ems, ajoutant que certains faits n'avaient pas la portée qu'on leur attribuait, tel le franchissement, en janvier 1940, de la frontière belge, par une compagnie française dans la région de Poperinghe dont son parti avait eu connaissance à l'époque.

La deuxième imputation paraissant résulter de l'information préalable, reposait sur deux témoignages suivant lesquels M. Debeuckelaere aurait conseillé un nommé D. R., de s'engager aux Waffen S. S. M. Debeuckelaere répond que cette imputation, inexacte dans sa matérialité, se rapporte à des consultations données dans son cabinet d'avocat. En 1941 il reçut non le nommé D. R., mais son épouse ; D. R. condamné avant guerre pour faux, purgeait sa peine à la prison de Louvain, quand l'invasion vint interrompre sa détention. Informé par la gendarmerie qu'il avait à purger le restant de sa peine, il avait envoyé sa femme consulter M. Debeuckelaere sur les moyens d'échapper à cette détention. Sur sa demande, M. Debeuckelaere écrivit à M. le Procureur du Roi d'Audenaerde et au département de la Justice, deux lettres dont il pourrait reproduire les copies si son cabinet d'avocat n'avait pas été dévasté, mais qui doivent se retrouver en original à Bruxelles et à Audenaerde. Quelque temps après, M<sup>me</sup> D. R. revint le voir, déclarant son mari à nouveau inquiet, ajoutant qu'il travaillait pour les Allemands et demandant si cela ne créait pas un obstacle à l'incarcération. M. Debeuckelaere dit avoir

gewag maakte van de zoogenaamde ontdekking door de Duitschers van documenten, waarbij de schending van het Belgisch grondgebied door de geallieerde legers, vóór den Duitschen inval, werd bewezen. Persoonlijk verklaarde hij te dien tijde in zijn omgeving dat men zich moest hoeden voor ieder overhaast oordeel en hij herinnerde in dit verband aan het valsche telegram van Ems en voegde erbij dat sommige feiten niet de beteekenis hadden die men daaraan hechtte, zooals het overschrijden in Januari 1940 van de Belgische grens door een Fransche compagnie, in de streek van Poperinge — waarvan zijn partij te dien tijde kennis had gehad.

De tweede aantijging, die scheen voort te vloeien uit het voorafgaand onderzoek, berustte op twee getuigenissen : blijkens dewelke de h. Debeuckelaere aan een genaamde D. R. zou hebben aangeraden dienst te nemen bij de Waffen S. S. De h. Debeuckelaere antwoordt dat deze aantijging, onnauwkeurig in haar stoffelijken inhoud, betrekking heeft op raadplegingen gehouden in zijn cabinet van advocaat. In 1941 ontving hij niet den genaamde D. R., maar wel zijn echtgenoot. D. R. vóór den oorlog veroordeeld wegens vervalsching, onderging zijn straf in de gevangenis te Leuven, toen de invasie zijn detineering kwam onderbreken. Door de Rijkswacht verwittigd dat hij het overblijvende van zijn straf moest uitdoen, stuurde hij zijn echtgenoot den h. Debeuckelaere raadplegen, omtrent de middelen om aan deze detineering te ontsnappen. Op zijn verzoek, schreef de h. Debeuckelaere aan den Procureur des Konings te Oudenaarde, en aan het Departement van Justitie, twee brieven waarvan hij de afschriften zou kunnen voorleggen indien zijn cabinet van advocaat niet was verwoest geweest, maar waarvan de oorspronkelijke tekst moet terug te vinden zijn te Brussel en te Oude-

répondu qu'une telle question échappait à sa compétence.

C'est un an plus tard seulement qu'il reçut la visite de D. R., qu'il n'avait pas connu auparavant. Il s'agissait cette fois d'une question de loyer; incidemment, il apprit à son conseil qu'il était entré dans la Waffen S. S. M. Debeuckelaere en manifesta un vif étonnement, vu notamment le casier judiciaire de son client, mais celui-ci expliqua que jamais on ne l'avait interrogé à ce sujet.

Sans vouloir se prononcer définitivement sur le fond de l'affaire, votre Commission, saisie de ces explications, a estimé que le premier fait était vraiment trop mince et trop fragile pour pouvoir servir de base à une poursuite du chef de crime contre la sûreté extérieure de l'Etat.

Quant au deuxième fait, dont la gravité n'est pas contestée, la Commission relève qu'en l'absence du principal personnage prétendument engagé à entrer aux Waffen S. S. — et du reste de moralité plus que douteuse, — M. l'Auditeur général ne fait état que de deux témoignages indirects visés et non cités ni reproduits en annexe à la lettre adressée à M. le Président du Sénat. L'explication fournie par M. Debeuckelaere apparaît en elle-même comme plausible. La Commission s'est crue d'autant plus en droit d'y avoir égard que la déclaration ici résumée fait état d'écrits qu'il sera aisé à la Justice militaire de rechercher, pour confirmer ou infirmer ces dires, — que d'autre part, la Commission

naarde. Enkelen tijd later kwam Mw. D. R. hem opnieuw bezoeken en verklaarde dat haar echtgenoot andermaal werd verontrust, er bijvoegende dat hij werkte voor de Duitschers en vragende of zulks geen beletsel was voor de opsluiting. De h. Debeuckelaere zegt te hebben geantwoord dat dergelijke vraag buiten zijn bevoegdheid lag.

Pas één jaar later ontving hij het bezoek van D. R., dien hij vroeger niet had gekend. Het betrof ditmaal een kwestie van huishuur; toevallig deelde hij aan zijn raadsman mede dat hij was toegetreden tot de Waffen S. S. De h. Debeuckelaere gaf uiting aan zijn levendige verwondering, gezien onder meer het gerechtelijk verleden van zijn client, maar deze verklaarde dat hij daarover nooit werd onderzocht.

Zonder zich definitief over den grond van de zaak te willen uitspreken, heeft uw Commissie, ten aanzien van dezen uitleg, geoordeeld dat het eerste feit werkelijk al te gering en al te broos was, om te kunnen dienen als grondslag voor een vervolging wegens misdrijf tegen de buitenlandsche veiligheid van den Staat.

Wat het tweede feit betreft, waarvan de ernstige aard niet wordt betwist, doet de Commissie opmerken dat, bij afwezigheid van den hoofdpersoon, die zoogezegd werd aangezet om in de Waffen S. S. te treden, en wiens moraliteit trouwens van meer dan twijfelachtig allooi is, de Auditeur-Generaal slechts gewag maakt van twee onrechtstreeksche getuigenissen bedoeld, doch niet aangehaald in noch gevoegd als bijlage bij den brief gericht tot den Voorzitter van den Senaat. De uitleg verstrekt door den h. Debeuckelaere schijnt op zichzelf aanneembaar. De Commissie heeft gemeend des te meer gerechtigd te zijn daarmede rekening te houden daar de hier beknopte verklaring spreekt over geschriften die

fut la première à informer M. Debeuckelaere des griefs formulés contre lui, bien qu'il eut été aisé à l'autorité administrative ou judiciaire, de l'interroger à la faveur de cet internement administratif auquel il a été soumis depuis plus de trois mois, en dépit de sa qualité de parlementaire.

Votre Commission juge superflu de reproduire les dénégations ou explications fournies par M. Debeuckelaere, quant aux troisième et quatrième faits allégués dans la lettre de M. l'Auditeur général, à savoir l'assistance à des représentations de films de propagande allemande et la réputation de germanophilie attestée par une enquête de la gendarmerie.

Fussent-ils établis, on y chercherait en vain la matérialité d'une infraction, notre loi ne connaissant pas les délits d'opinion.

Pour ces motifs, votre Commission vous propose de décider qu'il n'y a pas lieu de faire droit à la demande de mainlevée de l'immunité parlementaire de M. Debeuckelaere.

\* \* \*

La dernière demande dont votre Commission eut à connaître, visait M. Bologne, membre du Sénat, bourgmestre de Liège. Suivant la lettre de M. l'Auditeur général, une première information ferait apparaître certains indices suivant lesquels M. Bologne se serait rendu coupable de la faute de dénonciation à l'ennemi. De fait, les documents dont copie est annexée à la lettre de M. l'Auditeur général, font apparaître que le 5 mai 1941, M. Bolo-

het Krijsgerecht gemakkelijk zal kunnen opzoeken, ten einde deze gezegden te bevestigen of te ontzenuwen, en daar aan den anderen kant de Commissie de eerste was om den h. Debeuckelaere op de hoogte te brengen van de tegen hem uitgebrachte klachten, ofschoon het aan de bestuurlijke of rechterlijke overheid gemakkelijk ware geweest hem te ondervragen in den loop van de bestuurlijke interneering waaraan hij sedert meer dan drie maanden werd onderworpen, spijs zijn hoedanigheid van Parlements lid.

Uw Commissie acht het overbodig de ontkenningen of uitleggingen verstrekt door den h. Debeuckelaere te herhalen, in verband met het derde en het vierde feit aangevoerd in den brief van den Auditeur-Generaal, namelijk het bijwonen van vertooningen der Deutsche propagandafilmen en het bekendstaan als Duitschgezinde dat wordt bevestigd door een onderzoek van de Rijkswacht.

Waren deze feiten zelfs bewezen, dan zou men daarin vruchteloos de stof van een overtreding zoeken, daar onze wet onbekend is met de meeningsdelicten.

Om deze redenen, stelt uw Commissie U voor te beslissen dat er geen reden bestaat om in te gaan op het verzoek tot opheffing der parlementaire onschendbaarheid van den H. Debeuckelaere.

\* \* \*

De laatste vraag waarvan uw Commissie moest kennis nemen, betrof den h. Bologne, lid van den Senaat, en burgemeester van Luik. Blijkens den brief van den Auditeur-Generaal, zou een eerste onderzoek sommige aanduidingen aan het licht brengen, volgens dewelke de h. Bologne zich zou hebben schuldig gemaakt aan verklikking aan den vijand. In feite doen de documenten, waarvan afschrift is gehecht aan den brief van den Auditeur

gne a transmis à ses collègues les bourgmestres de l'agglomération liégeoise, une demande de l'autorité allemande de remise des listes d'organisations et de dirigeants communistes et antifascistes; que le 7 mai 1941, M. Bologne envoya à l'autorité allemande la liste globale d'organisations communistes et de dirigeants communistes, tandis qu'à une époque postérieure, il envoya une liste de souteneurs également réclamée par l'autorité allemande. Des arrestations de communistes eurent lieu dès l'entrée en guerre de l'Allemagne contre l'U.R.S.S.

Certains moururent en détention. M. Bologne, interrogé par le Président du Sénat en présence du Président de votre Commission, reconnut la matérialité des faits, mais explique que les listes remises ne pouvaient causer aucun ennui aux personnes visées, car, dans sa pensée, seuls y devaient figurer les communistes qui officiellement, remplissaient des mandats dans les assemblées communales, provinciales, législatives et dont l'identité était donc pleinement connue de l'occupant. La satisfaction donnée à l'ennemi n'était donc qu'illusoire, destinée à éviter à la population l'exécution de menaces redoutables, sans exposer les personnes citées à des risques supplémentaires. M. Bologne reconnaît toutefois ne pas avoir pris soin de consulter lui-même les listes transmises que M. l'Auditeur général nous dit avoir compris 180 noms. M. Bologne — est-il besoin de le dire? — s'est défendu avec émotion d'avoir jamais obéi ou à une pensée d'hostilité contre les communistes, ou à un désir de collaboration, ou même à un sentiment de peur. Il rappelle non seulement sa conduite au cours de l'autre guerre, qui lui valut une sévère condamnation de la juridiction militaire

Generaal, uitschijnen dat op 5 Mei 1941 de h. Bologne aan zijn collega's de burgemeesters van de Luiksche agglomeratie een verzoek van de Deutsche overheid heeft overgemaakt, strekkende tot het overhandigen der lijsten van communistische en antifascistische organisaties en leiders; dat op 7 Mei 1941 de h. Bologne aan de Deutsche overheid de globale lijst van communistische organisaties en communistische leiders overmaakte, terwijl hij op een later tijdstip een lijst stuurde van «souteneurs» die insgelijks werd gevraagd door de Deutsche overheid. Aanhoudingen van communisten hadden plaats onmiddellijk na het in oorlog treden van Duitschland tegen U. S. S. R.

Sommigen stierven in hechtenis. De h. Bologne, ondervraagd door den Voorzitter van den Senaat, in aanwezigheid van den Voorzitter uwer Commissie, erkende de materiele feiten, maar legde uit dat de overhandigde lijsten geenerlei kommer konden berokkenen aan de bedoelde personen omdat volgens zijn opvatting, alleen daarop moesten worden vermeld, de communisten die officieel mandaten vervulden in de gemeentelijke, provinciale en wetgevende vergaderingen, en wier eenzelligheid dus volledig gekend was door den bezetter. De voldoening geschonken aan den vijand was dus enkel denkbeeldig en was bestemd om aan de bevolking de tenuitvoerlegging van vreeselijke bedreigingen te besparen, zonder de aangegeven personen bloot te stellen aan bijkomende gevaren. De h. Bologne erkent evenwel niet de zorg te hebben genomen persoonlijk de overgemaakte lijsten in te zien, welke de Auditeur-generaal beweert 180 namen te hebben bevat. De h. Bologne — hoeft het gezegd — heeft zich met ontroering verweerd tegen de bewering dat hij ooit zou gehoor hebben gegeven aan een gedachte van vijandschap tegenover de communisten of aan een verlangen

allemande, mais encore les refus répétés qu'il opposa aux demandes de l'occupant au cours de l'occupation 1940-1944, chaque fois que le devoir patriotique lui paraissait prescrire cette attitude et l'aide financière que de bonne heure, il assura, non seulement aux familles de personnes arrêtées par l'ennemi, mais à certaines organisations de Résistance.

Votre Commission n'est pas demeurée insensible à la puissance d'un telle argumentation. Elle a estimé pourtant qu'il appartenait à l'autorité judiciaire, et à elle seule, d'apprécier dans quelle mesure les circonstances invoquées par M. Bologne, sont de nature à influencer soit sur l'appréciation de la gravité de la faute commise, soit même sur celle de l'élément essentiel à l'infraction. Elle constate qu'en l'espèce la matérialité des faits est constante, que d'autres personnes, et parmi elles des subordonnés du bourgmestre de Liège, se trouvent ou inculpées ou même arrêtées, elle estime qu'il convient dès lors que le bourgmestre puisse, lui aussi, être librement interpellé sur sa part de responsabilités dans des mesures dont la gravité est certaine. M. Bologne s'est déclaré du reste désireux de pouvoir s'expliquer devant la Justice militaire.

C'est dans ces conditions, que la Commission, unanime, vous invite à faire droit à la demande de M. l'Auditeur général touchant la mainlevée de l'immunité parlementaire de M. Bologne.

*Le Rapporteur,*  
HENRI ROLIN.

van colloboratie of zelfs aan een gevoelen van vrees. Hij brengt in herinnering, niet alleen zijn gedrag tijdens den vorigen oorlog, waardoor hij een strenge veroordeeling van het Duitsche krijgsgerecht opliep, maar ook de herhaalde weigeringen gevolg te geven aan de verzoeken van den bezetter, in den loop der bezetting 1940-44, telkens dat de vaderlandsche plicht hem deze houding scheen voor te schrijven, alsmede de financieele hulp die hij vroegtijdig verzekerde, niet alleen aan de gezinnen van personen aangehouden door den vijand, maar ook aan sommige verzetsgroeperingen.

Uw Commiesie is niet ongevoelig gebleven voor de kracht van dergelijke bewijsvoering. Zij heeft nochtans geoordeeld dat het aan de rechterlijke macht, en aan haar alleen, behoorde na te gaan in welke maat de omstandigheden, ingeroepen door den h. Bologne, kunnen invloed uitoefenen hetzij op de beoordeeling van den ernstigen aard der bedreven fout, hetzij zelfs op de beoordeeling van het essentieel element der overtreding. Zij stelt vast dat ter zake de materialiteit van de feiten vast staat, dat andere personen en daaronder ondergeschikten van den burgemeester van Luik, ofwel beschuldigd of zelfsgearresteerd zijn; zij meent dat het derhalve past dat de burgemeester eveneens vrij kunne ondervraagd worden over zijn deel van verantwoordelijkheid in maatregelen waarvan de ernstige aard buiten kijf staat. De h. Bologne heeft trouwens verklaard dat hij wenscht te kunnen uitleg verstrekken voor het krijgsgerecht.

Derhalve verzoekt uw Commissie U eenparig in te gaan op het verzoek van den Auditeur-Generaal, strekkende tot opheffing der parlementaire onschendbaarheid van den h. Bologne.

*De Verslaggever,*  
HENRI ROLIN.